

Meer voorlezen? Laat ouders met rust

Ouders moeten meer voorlezen. Het was niet de strekking, maar wel een duidelijke boodschap uit het artikel ‘Peuters in niveau achteruit’ in het Noord-Hollands Dagblad van woensdag 14 januari. De boodschap kwam van twee medewerksters van de stichting Peuterspeelzaal Wormer. Zij verwijten het ‘de ouders van tegenwoordig’ dat ‘het algehele peil van de gesprekken in de maatschappij minder wordt’. En dat komt, zeggen zij, doordat ouders hun kinderen voor de tv of achter de computer planten en te weinig voorlezen. Welja, laten we de opvoedonzekerheid van ouders nóg verder opschroeven!

Ouders willen het beste voor hun kind en bereiden zich daarom tijdens de zwangerschap vaak al voor op wat gaat komen. Wat dat betreft vallen ze anno nu met hun neus in de boter, gezien alle aandacht die er in de politiek en media voor opvoedingszaken is. Met een heuse minister van Jeugd en Gezin en een hausse aan tv-programma's en bladen die ouders in het opvoeden moeten onderrichten, is er aan alle adviezen nauwelijks te ontkomen.

Daarbij mag de rol van het 24 uur per dag bereikbare internet niet worden onderschat. Alle informatie over wat er bij de ontwikkeling en het opvoeden van kinderen komt kijken, hebben ouders met een hand op de muis van hun computer letterlijk binnen handbereik. Ze Googlen van stuitligging naar inbakeren, en van tepelkloven naar peuterpuberteit. En dat schept verwachtingen over hun prestaties als opvoeder. In ieder geval bij henzelf.

In onze kennissamenleving waar je over de informatie struikelt, zou je gemakkelijk kunnen denken dat ouders alles weten, of in ieder geval alles hadden kunnen weten, wat ze nodig hebben om als ouder te slagen. Miskleunen - je baby in zijn bedje laten huilen, terwijl je hem er beter uit had kunnen halen – kun je je eigenlijk niet meer veroorloven. En dat maakt onherroepelijk onzeker.

Als journalist heb ik me gespecialiseerd in het schrijven over ouderschap en opvoeding, en in die hoedanigheid spreek ik regelmatig met opvoedondersteuners en jonge ouders. De jonge ouders tonen zich tegenover mij niet snel onzeker, maar de ondersteuners zijn duidelijk: ouders hebben zo'n drive om hun kinderen goed, namelijk 'volgens het boekje', op te voeden, dat ze soms niet meer zien dat ze het van zichzelf al zo goed doen.

Sommige ondersteuners filmen die ouders in de omgang met hun kinderen. Een moeder vertelt: 'Ik dacht dat ik mijn kinderen niet genoeg aandacht gaf. Maar op de beelden zag ik dat ik rustig voor ze zorgde en dat ze graag contact met me maakten.' De opnames waren voor haar een eyeopener. Niet alleen zag ze zichzelf in een glansrol als moeder, ze zag nu ook haar kinderen, hun gebaren, hun reacties, hoe ze van haar genoten. Ze had helemaal geen adviezen nodig, misschien alleen een extra handje hulp bij de zorg voor haar tweeling.

Met het grootste deel van de gezinnen gaat het goed, blijkt uit onderzoek van E-quality, kenniscentrum voor emancipatie, gezin en diversiteit. Bijna negentig procent van de ouders is tevreden over de opvoeding. De meesten vinden zelf een oplossing bij problemen met een kind. Daarnaast stellen ouders, constateren ook de onderzoekers, hoge eisen aan zichzelf. Laten we dat eisenpakket niet onnodig verzwaren en ouders niet de schuld geven van de verloederding van ons taalgebruik. 'Ouders van tegenwoordig' zijn over het algemeen zelfbewust, welingelicht en al onzeker genoeg. Het wordt tijd dat we ze met rust laten en weer ouders laten zijn.

Mandy Pijl is freelance journalist en moeder van twee jonge kinderen.